

soner eller for den ene af dem anvende ringere Straf eller efter Omstændighederne endog lade Straffen aldeles bortfalde.

§ 219.

Den, der ved offentlige Meddelelser om personlige og hunselige Forhold krænker Privatlivets Fred, straffes med Bøder fra 10 til 200 Rbd. eller med simpelt Fængsel indtil 3 Maaned.

§ 220.

Den, der krænker Hunsfreden ved uberettiget at trænge sig ind i en Andens Bolig eller vægre sig ved paa Opfordring at forlade samme, straffes med Bøder indtil 200 Rbd. eller simpelt Fængsel indtil 3 Maaned.

§ 221.

De i dette Kapitel nævnte Handlinger kunne alene paatales af den Fornærmede eller af den, som ifølge Lovgivningen er berettiget til at handle paa hans Vegne. Er den, om hvem de fornærmende Udtryk ere brugte, afgaaet ved Døden, ere hans Egtesælle, Forældre, Børn eller Sødfkende berettigede til at paatale samme, hvad enten Fornærmelsen er fremført i hans levende Live eller efter hans Død.

Do og tyvende Kapitel.

Om falske Angivelser og Klagemaal.

§ 222.

Den, der ved falsk Angivelse om en forøvet Lovovertrædelse bevirker, at den offentlige Myndighed sætter sig i Virksomhed til sammes Opdagelse, straffes, forsaavidt intet andet Onde derved maatte være tilfattet, med Fængsel eller Bøder.

§ 223.

Hvo som imod bedre Vidende angiver Nogen for en Forbrydelse, hvori han er uskyldig, straffes med Fængsel eller efter Omstændig-

hederne, navnlig naar der i Loven er foreffrevet Livsstraf eller Strafarbejde for den Forbrydelse, hvorefter der er steet Angivelse, med Strafarbejde indtil 6 Aar.

§ 224.

Hvo som til Kongen, nogen af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Dvrigheden, indgiver aabenbar falske Klagemaal, straffes med Fængsel eller Bøder, eller under skjærpende Omstændigheder med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, forsaavidt ikke Slutningsbestemmelsen i § 223 maatte medføre høiere Straf. Er det en Sagfører eller anden Embedsmand, som gjør sig skyldig i en saadan Forbrydelse, dertil forleder Andre eller dermed er dem behjælpelig, bliver han efter Omstændighederne tillige at dømmes til at have sit Embede forbrudt.

§ 225.

Indklæder Nogen en Ansøgning eller Klage til Kongen, nogen af de lovgivende Forsamlinger, Ministerierne eller Dvrigheden i utilbørlige eller usømmelige Udtryk, bliver han at straffe med Bøder.

Samme Straf er anvendelig paa den, der paa en Ansøgning eller Klage urigtig angiver sig som Forfatter af samme.

Tre og tyvende Kapitel.

Om Tyveri og Ran.

§ 226.

Den, som gjør sig skyldig i simpelt Tyveri, straffes første Gang med Fængsel paa Band og Brød, ikke under 5 Dage; dog kan Straffen under skjærpende Omstændigheder, navnlig naar det Stjaalne er af bethdelig Værdi, naar Segl er brudt eller Gjemme aabnet ved Vold, Diriker, falske eller tillistebe Nøgler, naar Tyveriet er udøvet mod Skibbrudne, under Ildbrand eller lignende Ulykkestilsælde, eller naar den Skyldige stod i den Bestjaalnes Tjeneste, eller hans Forhold til denne iøvrigt gav ham en særegen Velighed til det begaaede Tyveri, stige indtil Forbedringshuusarbejde i 2 Aar.